

Západočeská univerzita v Plzni
Ústav umění a designu

Bakalářská práce
MÁ MYSL

Hana Dýcková

Plzeň 2013

Západočeská univerzita v Plzni
Ústav umění a designu

Oddělení výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Sochařství
Specializace Socha a prostor

Bakalářská práce

MÁ MYSL

Hana Dýcková

Vedoucí práce: Prof. akad. soch. Jiří Beránek

Oddělení výtvarného umění

Ústav umění a designu Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2013

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2013

.....

podpis autora

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	5
3. PROCES PŘÍPRAVY	7
4. CÍL PRÁCE	11
5. PROCES TVORBY, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	13
6. POPIS DÍLA	15
7. SLABÉ A SILNÉ STRÁNKY	16
8. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	17
9. RESUMÉ	18
10. SEZNAM OBRAZOVÝCH PŘÍLOH	20

motto:

„Hvězdy jsou krásné, protože je na nich květina, kterou není vidět...“¹

Antoine de Saint-Exupéry

¹ Exupéry, Antoine de Saint *Malý princ*

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Mým zásadním tématem, které mě provází posledních několik let je krajina. Už na střední škole jsem si vybírala náměty z krajiny pro svou práci, zejména pro grafiku. Zabývala jsem se lesem, potokem, loukou, později jsem začala vyjadřovat své nálady z krajiny abstraktnějším způsobem.

Krajina je pro mne tolik zásadní možná proto, že si ráda prohlížím a vnímám místa, kterými procházím a projíždím, a zejména pak ta, ve kterých zůstávám, žiju a prožívám. Nejraději mám zatím krajinu severních Čech.

Prozatím a dost možná i napořád, ale to si ještě neodvážuju a nechci uzavírat. Je to místo, kde jsem se narodila a prožila podstatnou část svého života.

Druhá oblast, která je mi blízká, jsou jižní Čechy, kam od mala jezdím na prázdniny, za prarodinou a dalšími příbuznými a kde se cítím velmi dobře. Má práce je nejvíce ovlivněna a inspirována prožitky z těchto dvou krajů.

Zprvu jsem si krajinu jen prohlížela a zaznamenávala to, co vidím. Postupem času jsem se začala učit (a také asi napořád budu), jak do krajiny i aktivně vstoupit a pracovat přímo v ní a pro ni. V tom vidím svůj hlavní a nejdůležitější cíl. V tomto ohledu bylo pro mne významné třeba setkání s tvorbou Richarda Longa.

Poprvé jsem o práci v krajině samotné začala uvažovat při tvorbě mé úplně první klauzury v prvním ročníku. Vyšla jsem z toho, co mě bavilo a v čem jsem se cítila jaksí jistá, a to z grafiky. Měla jsem vyzkoušený postup práce, kdy jsem přes sebe tiskla v různých kombinacích prořezávané lino. Tímto způsobem jsem již pracovala, připadalo mi to jako dobrý začátek pro objevení něčeho nového. Vznikla série o poli, o kráse půdy a o její úrodnosti. Poznatky z grafiky jsem chtěla použít i jinak, a tak jsem došla na způsob proplétání papíru a vznikla bílá kniha o vlnění polí vycházející z předchozích grafik. Zásadní pro tuto práci bylo moje seznámení s principem techniky

japonské vazby, kdy je kniha tvořena přeloženými listy a svázána jednoduše nití. Knižní vazba je obor, který mám velmi ráda. Mám ráda literaturu a také knihy jako objekty. Technologicky o knižní vazbě téměř nic nevím, ale naprosto laicky a z čisté radosti si knihy velmi ráda vyrábím.

Jako prostorové řešení pohledu do hloubky, zarytí do země, vznikl model z dřevotřískových desek. Situaci z modelu jsem si představovala jako jámu v zemi, jakousi zděnou studnu vyplněnou čarami.

Tato práce mi velmi mnoho dala, otevřel se mi nový úhel uvažování a hodně jsem se toho naučila.

Další významná práce pro mě byla klauzura z letního semestru druhého ročníku na téma Mé oblíbené místo. Ještě než jsem si dokázala představit nějaké konkrétnější vyjádření, pracovala jsem na barevných malbách o světelných náladách krajiny. Formálně mě inspirovala kniha o minerálech, kde jsem si prohlížela pozvolné odstupňování barev u ametystů a chtěla jsem si něco podobného vyzkoušet. Tématem se mi stalo světlo v krajině, vzpomínala jsem na pocity z úsvitů, ze západů slunce, z noci, z deště, mlhy, z ranní rosy, z lesa... Volila jsem kompozici o čtvercích, pracovala jsem s jejich otáčením a přibližováním. Čtverec mám nejradši, neumím asi přesně odůvodnit proč, ale vnímám ho jako dokonalý, zároveň lidský, pochopitelný, když přemýšlím o čtverci, cítím se jistá. S kruhem je to dobrodružství, je nádherný, všeobjímající, ale poslední dobou je mi se čtverci lépe.

Přišla jsem si na způsob práce, při kterém jsem natřela celou plochu barvou, lepicí páskou pak zakryla pruh barvy, natřela vše dalším odstínem a opět zakryla další pruh, až jsem došla ke krajům. Vzniklo 14 maleb velikosti 60 x 60 centimetrů.

Přála jsem si použít to, co vzniklo při malbě a posunout dál. Vynést vzniklé kompozice do krajiny. Jako mé nejoblíbenější místo jsem vnímala, a také

zatím stále vnímám, okolí domu, kde bydlím, kopce, louky a lesy kolem. Bydlím v údolí, kde teče řeka. Kolem se táhnou hřebeny kopců, když vyjdu nahoru, mám krásný výhled na Ještěd. Není to krajina, která by oplývala nějakou dech beroucí krásou, ale je mi důvěrně známá.

Původně jsme zvažovala prostorové řešení o skleněné krychli, která by byla jako poklad zakopaná v zemi, ale nebyla jsem si tím jistá. Myšlenka zakopaného pokladu mi od té doby leží v hlavě. Doufám, že se mi jednou podaří ji nějak vyjádřit, i má bakalářská práce s tímto nápadem souvisí a vychází z něj. Nakonec jsem tehdy zvolila prostou a jednoduchou možnost převedení maleb do prostoru. Pracovala jsem se skleněnými deskami taktéž velkými 60 x 60 cm a na ně jsem pískováním převedla devět kompozic z obrazů. Na sklech se střídá čistá průhlednost s průsvitnou popískovanou plochou.

Tato skla jsem pak vynesla ven, pracovala s nimi a hledala možnosti, které mi nabízí instalace. Zavěšovala jsem je v lese, pokládala do potoka, stavěla z nich na kopci na louce krychle a nechala je zapadajícím sluncem rozsvítit. Chtěla jsem, aby se staly šperkem pro krajinu. Aby kompozice a pohledy skrz skla podtrhly její charakter, půvaby a kouzla a vzbudily zájem. Myslím, že právě samotný zájem o krajinu ji dělá alespoň o kousek krásnější. Když máme něco rádi, zkrásní to. Nejhorší je lhostejnost, protože na čem lidem nezáleží, k tomu se v dnešní době většinou chovají bezohledně, a to si krajina nezaslouží, protože stejně jako my ovlivňujeme ji, ona také ovlivňuje a utváří nás. V těchto myšlenkách mě utvrdilo setkání s knihami pana Václava Cílka. Například hned v úvodu knihy Krajiny vnitřní a vnější píše že, „hlavním

motivem této knihy je nutnost chránit krajinu kvůli ní samé, kvůli žívlům, skalám, vodám a životu; ale také kvůli sobě a vlastní duši. ”²

Chtěla jsem tedy komorně poděkovat svému domovu tím, že pro něj vytvořím šperk. Stejně jako lidé nosí šperky, tak i místa a krajina se podle mne dají takto doplňovat. Není to nezbytné, ale může to být krásné a i přirozené.

² Cílek, Václav *Krajiny vnitřní a vnější*, s. 6

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Jako téma pro svou práci jsem zvolila naprosto bez pochybností Má mysl. Vše, co vytvářím, dělám proto, abych své mysli dala příležitost k uklidnění, k vyjádření a k vývoji. Možná to není tak patrné, ale každou práci, které se věnuji, řeším a vnímám velmi osobně, a když ji mám prezentovat druhé osobě, připadám si naprosto odhaleně a zranitelně.

Chtěla jsem navázat na již zmíněnou myšlenku o zakopaném pokladu. Představovala jsem si tajemné pokladničky dětí plné předmětů, které jsou pro ostatní bezcenné, ale kouzlo vzpomínek jim dodá pro jednotlivce naprostou jedinečnost a význam. Nikdo jiný nemusí chápat, co je v pokladu ukryto, dokonce nesmí, je to tajemství. Svůj poklad jsem si představovala jako nějaký symbol, jednoduchý tvar zakopaný v zemi, do kterého vložím kousek sebe a bude mi sloužit jako připomínka, abych nikdy nezapomněla některé důležité osobní prožitky a pocity, abych neztratila naději a hlavně abych neztratila sebe. Hledala jsem vhodný symbol, se kterým bych se mohla ztotožnit, který by byl jednoduchý a poetický. Pamatuju si ten pocit, kdy jsem přišla na to, že by to měla být hvězda. Byl to přesně takový pocit, který chci mít schovaný v pokladu. Jsou to takové jedinečné vteřiny, kdy cítím, že věci a souvislosti do sebe zapadají a že sama sobě rozumím. Hvězda to je bod, usilování o dosažení cíle. Mnoho hvězd, mnoho cílů, mnoho cest.

Slyšela jsem jeden indiánský příběh o hvězdě, která chtěla být blíž lidem a tak sestoupila na zem a hledala vhodnou podobu, zvolila nakonec leknín na jezeru, kde mohla žít s lidmi i s odrazem ostatních hvězd na hladině. Chtěla bych, aby má hvězda byla taky taková, aby byla pozemská i nebeská zároveň. Aby navazovala na místo, kde bude zakopaná a odkazovala přitom na oblohu a ostatní hvězdy a měla v sobě kousek nebeského nekonečna.

Pozorovat nebe je velkolepé v každé denní době i za každého počasí. Tolik volnosti, občas mně to až děsí. Často vzpomínám na své oblíbené knihy, na Kerouacovi Dharmové tuláky, na knihu Narcis a Goldmund od Hermanna Hesse, nebo na Tuláka po hvězdách Jacka Londona a myslím na to, že pojem svoboda může mít různý obsah. Občas cítím, že jsem sama sobě omezením, že se nechávám unést svými obavami a strachem. Do své hvězdy proto chci zapsat chvíle, které mi přinesly štěstí. Mám na mysli takové to mírné, vyrovnané a při tom nádherně silné štěstí, kdy člověk ví, že je přesně tam, kde má být. Že směřuje správným směrem, že jeho práce má smysl a také že je s těmi, se kterými by měl být. Má hvězda mi snad dodá odvahu a energii o toto štěstí pořád usilovat.

3. PROCES PŘÍPRAVY

Téma hvězdy jsem se rozhodla vyřešit čarou. Už delší dobu se zabývám přemýšlením o lince a zjišťováním, jaké možnosti nabízí jejich křížení, průsečíky, setkávání, rozestupy, úhly, pravidelnost. Baví mě zadat si jistá pravidla, s těmi pracovat, zkoušet, co mi dovolí a hledat jejich hranice. Připadám si pak trochu jako matematikou posedlá slečna Smilla z knihy Petera Høega³, i když matematice vlastně vůbec nerozumím. Když mám pocit, že jsem ta svá daná pravidla pochopila, pozměním je a pracuju dál, jakoby znovu od začátku, ale poznatky z předchozí práce jsem prožila a ony se zčistajasna objeví a třeba i potvrdí, když to nejméně čekám. Takové chvíle mám ráda, dávají mi pocit, že i když malými krůčky, tak přesto postupuji, přibližuji se k pochopení. Ráda zpracovávám téma různými technikami, i to mi pomáhá vidět souvislosti s větším nadhledem. A to vše v průběhu času, protože čas mi vždycky přinese odstup a nový pohled. Možná postupuji příliš pomalu, ale nejdůležitější pro mě je, že mě práce baví a mám ji ráda a že neodbytně cítím potřebu pokračovat. Je to pro mě způsob, jak vyjádřit to, co cítím a na co myslím. Slovy se mi to většinou příliš nedaří.

Na téma hvězdy vznikla jako první série grafik. Jak už jsem psala, poslední dobou většinou pracuji ve formátu čtverce. Krom pocitových opodstatnění je pro mě navíc v grafice vhodný i z praktických důvodů, protože můžu otáčet maticí, která mi tak nabízí více možností. V tomto případě jsem přes sebe tiskla různě porytá plexiskla. Vznikly kompozice, v některých je hvězda patrná, v jiných zůstává jen její část, nálada. Některé připomínají pohled do nebe, jiné krajinu. Těší mě to, chci, aby má práce odrážela můj zájem a vztah ke krajině.

³ Høeg, Peter *Cit slečny Smilly pro sních*

Tisky mi posloužily jako jakési skici pro další pokračování. Chtěla jsem podpořit působení kompozic, a tak jsem vybrousila sádrové desky a na ty pak rýsovala a prorývala systémy čar. Linky běží po rozvlákněném tvaru, mají svůj reálný prostor, jsou zhmotněné. Při téhle práci jsem vzpomínala na rok strávený studiem medailérství. Reliéfy jsou sice větších rozměrů (46 x 46 cm), ale čistota a jasnost práce v bílé sádře je stejná. Vzniklo 12 reliéfů, 12 nálad o vesmíru, o hvězdě na nebi, o jejím otisku do krajiny a o dalekých cestách. Při rýsování jsem si připadala jako při meditaci, byl to velmi zvláštní, klidný a soustředěný pocit.

Bílá sádra mě nakonec vždycky zláká k barvě, proto jsem na reliéfech zkoušela atmosféry prachem z uhle a bílé i barevné křídly, začerňovala nebo naopak proškrábnutím vracela bílou kresbu. Pracovala jsem nejvíce přímo rukama, rozmazávala a stíhala prach. Bylo to příjemné, protože jsem si hmatem užila tvarosloví své grafiky. Prach z uhle mě mile překvapil. Různé intenzity šedé, černé šrafury, bílé linie, připadala jsem si jako při velkorysé volné kresbě. Fixovala jsem pak matným lakem.

Při této práci s barvou a proškrabáváním jsem v kompozicích začala vidět další možnosti, které ale stále vycházejí ze stejného kódu. Vznikla kniha z vrstveného pauzovacího papíru. Forma je velmi jednoduchá, ale vzniká velmi prostorová iluze. Představuji si, že nějak tak to vypadá, když člověk letí vesmírem mezi hvězdami.

Práce na reliéfech mě inspirovala také k malbě. Pracovala jsem s odstupňováním barev jen s bílou, černou a škálou šedých tónů a použila stejný postup jako při minulých barevných malbách o světle. Tento způsob je ale časově dost náročný, a tak jsem obrazů vytvořila jen několik a začala si tyto kompozice řešit v kresbě, v komornějším měřítku. Opět to pro mě byla

velmi uklidňující, meditační práce. Kresby vypadají jako ilustrace do nějaké knihy, možná do knihy beze slov.

V dané situaci ovšem bylo důležité zejména zvolit správné řešení realizace ve větším měřítku a ušlechtlejším materiálu.

Napadalo mně nespočet různých řešení, což bylo velmi příjemné, protože jsem měla pocit, že to potvrzuje jakousi pravdivost mého názoru.

Představovala jsem si třeba variantu z betonu v městském prostředí jako pomník pro nějaké významné místo nebo variantu z lehaného skla do interiéru nebo instalovanou v přírodě. Nakonec jsem zvolila umístění v sakrální stavbě.

Rozhodla jsem se pro realizaci v kameni, konkrétně v žule, protože v libereckém kraji je žula dostupná a je pro něj charakteristická. Reliéfy jsem se rozhodla použít jako dlaždice zasazené v zemi. V sádře jsem reliéfy řešila jako samostatné kusy, pro větší realizaci bylo třeba je nějak propojit. Velmi mě to bavilo, vzpomněla jsem si na studium rytectví na střední škole a na úplně první navrhování do dílen, a to na návrh raznice na bižuterní článek. Článek musí být chytře navržený, jednoduše tvarovaný, musí nabízet různé možnosti použití, kombinování a spojování do větších celků.

Vybrala jsem tři pro mě nějakým způsobem zásadní a navzájem fungující kompozice a snažila se nějak je propojit a vytvořit mezi nimi návaznost.

Výsledek mě velmi překvapil, vznikl mi systém nekonečného geometrického dekoru. Připomněly se mi staré geometrické dekory z islámské architektury, pletence a růžice, jejichž vliv se projevuje i v evropské kultuře, například v gotice, kdy islámské prvky ovlivnily gotické dekorativní umění.⁴ Velmi mě to potěšilo, přineslo mi to pocit, že se dotýkám něčeho magického,

⁴ Baltrušaitis, Jurgis *Fantastický středověk*, s. 73 - 98

nadčasového. Dekor skrývá malé i velké hvězdy a souhvězdí, cesty a dráhy energie. Symbolizuje pro mne prolínání událostí, setkávání lidí, vzájemné ovlivňování a propojení v jeden fungující celek, složený z detailů.

Z tohoto systému jsem se rozhodla vyjmout fragment několika kamenů. Snažila jsem se zvolit fragment tak, aby nesl informace o celém systému, a aby skladba byla promyšlená a při tom přirozená.

4. CÍL PRÁCE

Jako cíl své práce vidím prožít si významnou zkušenost svůj nápad vytvořit a citlivě nainstalovat na konkrétní místo. Nechala jsme se inspirovat plzeňským projektem Ohrožené kostely a v tomto duchu vytvořit instalaci pro kostel v severních Čechách z důvodů osobních i praktických. Doma v severních Čechách mám prostor pro práci, podporu a pomoc rodiny i lidí, se kterými se znám už dlouhou dobu, mohu jim důvěřovat a jejich společnost a kontakt s nimi mi dodává energii a jistoty. Všeobecně se mi tu lépe funguje, stále platí to, že mám svůj kraj ráda a chci, pokud je to možné pracovat tady. V severních Čechách není tak úžasné množství sakrálních památek jako v Čechách západních. Přece jen jsem ale narazila na několik velmi zajímavých míst, která by se mohla pro mou práci hodit a nakonec se rozhodla pro torzo kostela svatého Jakuba v Jindřichovicích pod Smrkem.

Jindřichovice pod Smrkem leží v severních Čechách, ve frýdlantském výběžku. Obec je vzdálená zhruba 15 kilometrů od Frýdlantu, 35 kilometrů od Liberce, do Polska je to zhruba 2 kilometry. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1381. V druhé polovině 13. století zde byl postaven románsko-gotický kostel svatého Jakuba, který byl středem tehdejší osady. Ta ležela jeden kilometr proti proudu Jindřichovického potoka od současné polohy. Roku 1431 byla osada údajně zničena husitskými vojsky, která se vracela od Baltského moře ze „Spanilé jízdy“ vedené Janem Čapkem ze Sán. Zbořen byl i kostel svatého Jakuba. Zachovalo se pouze torzo zdiva presbytáře, zbytky lodi a dvou postranních oltářů. Svislé zdivo je z lomového kamene, v částech u okenních otvorů byly použity cihly. Koruna zdiva je z pískovce, žuly, křemene a svoru. Okenní otvory byly zaklenuty lomeným obloukem.

O zastřešení se nedochovaly žádné konkrétní údaje. Vedle kostela stávala údajně ještě dřevěná zvonice.⁵

Místo na mne působí velmi pozitivně, je klidné, jasné a prosté v tom nejlepším slova smyslu. Přesně takové místo jsme hledala. Vyvolává ve mně pocit, že jsem někde, kde se čas tak trochu zastavil.

Nemám v povaze činit radikální rozhodnutí a změny, to se myslím projevuje i v přístupu k této práci. Přála bych si místu hlavně neublížit. Nemyslím, že je nutné přinést nějakou zásadní, razantní změnu, samo o sobě je velmi působivé. Proto bych se do něj ráda jen jaksi zapojila, dala mu nový detail. Opět se mi připomněla myšlenka o šperku pro krajinu, pro místo. Téma hvězdy se mi zdá pro takový šperk vhodné.

⁵ Šebelka, Jan *Jindřichovice pod Smrkem: informativní brožura*

5. PROCES TVORBY, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Realizaci jsem se tedy rozhodla provést v žule. Jako hlavní jsem zvolila libereckou žulu. Bydlím v oblasti tzv. krkonoško-jizerského masivu, kde tato hornina převládá a kde se tento kámen také těží. Stále v provozu je lom v Ruprechticích, dříve se těžilo i v dalších lokalitách. Liberecká žula je hrubozrnný kámen. Skládá se převážně z růžového draselného živce, který často tvoří až několikacentimetrové vyrostlice a z bílého plagioklasu, který někdy vytváří kolem růžového draselného živce obruby. Dále je složena ze světle šedých zrn křemene a z drobnějších černých lupínků tmavé slídy.⁶ Před touto prací jsem si tolik nevšíkala použití konkrétních druhů kamenů v architektuře. Když teď ale v Praze projíždím třeba metrem, vidím kousky Liberce velmi často.

Dále jsem použila i žulu železnobrodskou. Přečetla jsem si, že v tomto případě není označení železnobrodská shodné s lokalitou výskytu. Objevuje se v pruhu na jihozápadním okraji masivu žuly liberecké s vrcholovými body Černé Studnice a Muchova. Tato žula má menší zrno, je rovnoměrně zrnitá. Od liberecké se jasně liší barvou, není růžová, ale jemně žlutá. Odlišné je i složení, obsahuje například krom tmavé slídy i slídu světlou.⁷

S prací v kameni jsem neměla vůbec žádné zkušenosti. Vnímám kámen jako naprosto nádherný ušlechtilý materiál, proto pro mne byla tato práce skutečně velkou výzvou.

Pracovala jsem na kamenech o rozměrech 76 x 76 centimetrů a tloušťce okolo 10 centimetrů. Pět kamenů je z žuly liberecké, jeden ze železnobrodské. Nejspíš jsem si počínala značně neprofesionálně, ale přišla

⁶ Fediuk, Ferry *Hovory s kamením*, s. 97 - 100

⁷ Tamtéž, s. 113 - 115

jsem si na svůj způsob práce, který mi vyhovoval. Používala jsem jen jeden nástroj a to flexu s diamantovými kotouči.

Do desky jsem nejdříve vybrousila mírně zvlněný tvar. Zjistila jsem, že vybroušení může být jen velmi jemné, naznačené. Jen aby deska nezůstala úplně nedotčeně rovná. Reliéfy pak sice působí jako rovné plochy, nesou ale detail zvlnění a splynou tak se zemí a zejména s okolní krajinou. Brousila jsem je vyzdvihnuté, nesly proporci stolu a stejnou významnost.

Na lehce zvlněnou plochu jsem pak vybrušovala grafiku z čar, stejně jako jsem před časem pokreslovala sádrové desky. A opět to na mne zapůsobilo velikou silou. Grafika dostává prostor, běží jako brázdy po poli, jako cesty energie. Kříží se, plochu rozčleňují na mozaiku malých plošek a větších ploch, nesou drobné detaily i jasné směry. Připomnělo mi to jablonecké náměstí. Je z velkých žulových kamenů, každý kámen je obklopen menšími a ulice vedoucí z náměstí jsou pak dlážděny z těch nejmenších kamenů.

Vybrousila jsem takto šest kamenů. Každý má své vlastní řešení, ale počítala jsem s tím, že na sebe budou navazovat a propojí se do mnou zvolené kompozice. A to jak tvarem, tak i grafikou, která vychází z navrženého geometrického dekoru.

6. POPIS DÍLA

Hotové kameny jsem tedy instalovala do kostela sv. Jakuba v Jindřichovicích pod Smrkem. Kostel byl pro zapuštění kamenů naprosto vhodný, protože na původní zničené podlaze je zatravněná navážka půdy. Vždy se vykopala přesná díra a kámen byl spuštěn a srovnán s terénem. Je tomu tak z praktických důvodů údržby trávníku, ale i z mého rozhodnutí. Zapuštěné kameny působí jako náhrobní kameny, jako památní desky, jako dlážděný chodníček, v zadní části i jako zbytek podlahy.

Zvolila jsem kompozici, která vede středem kostela, míří k centrálnímu oknu. První kámen začíná osamocený, jako úvodní bod. Je ale stále v prostoru podkovy. Dál je vynechán prostor, který by odpovídal třem kamenům. Potom leží tři kameny, na poslední na pravé straně navazuje další a na levé straně se ho rohem dotýká poslední, ten jeden ze železnobrodské žuly. Kompozice obsahuje bod, linii a na závěr je rozložena do stran, působí plošně a doplňuje půlkruh podkovy, nese i ukrytý kříž.

Myslím, že množství kamenů, plocha, kterou zabírají i zvolená kompozice místu sedí. Působí klidně a meditativně. Zvlnění navazuje na krajinu, na nedaleký potok a hladinu vody i na reliéf Jizerských hor. Světelné podmínky přímo ovlivňují, jak moc bude grafika zapsaná na kamenech čitelná. Za zatažených dnů nenápadná, za západu slunce zvýrazněná jasným bočním světlem.

7. SILNÉ A SLABÉ STRÁNKY

Slabou stránkou je určitě můj laický přístup k práci v materiálu. Nikdy jsem neprošla žádným proškolením ohledně kamenického řemesla. I přes mé velké obavy mě ale práce velmi bavila a výsledek mě těší. Rozhodně to pro mne byla naprosto výjimečná zkušenost.

Silnou stránku vidím v komplexnosti názoru. Vychází z mé předchozí práce a nabízí jistě i pokračování. Osobní cíl této práce jsem si splnila. Myslím, že kdykoliv navštívím kostel sv. Jakuba, najdu tam kousek své mysli.

8. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Knižní a periodická literatura

BALTRUŠAITIS, Jurgis. *Fantastický středověk*. 1. vyd. Praha: Jitro, 2008

ISBN 978-80-86985-05-3

CÍLEK, Václav. *Krajiny vnitřní a vnější*. 2. dopl. vyd. Praha: Dokořán, 2005

ISBN 80-7363-042-7

CÍLEK, Václav. *Dýchat s ptáky*. 1. vyd. Praha: Dokořán, 2008

ISBN 978-80-7363-202-1

CÍLEK, Václav. *Kameny domova*. 1. dotisk 1. vyd. Praha: Krásná paní, 2011

ISBN 978-80-86713-82-3

FEDIUK, Ferry. *Hovory s kamením*. 1. vyd. Praha: Mladá fronta, 2007

ISBN 978-80-204-1579-0

KÜHN, Petr. *Geologické zajímavosti Libereckého kraje*. Liberec: Liberecký kraj, resort rozvoje venkova, zemědělství, životního prostředí a informatiky, 2006 ISBN 80-239-6366-1

ŠEBELKA, Jan. *Jindřichovice pod Smrkem: informativní brožura*. 1. vyd.

Jindřichovice pod Smrkem: Jindřichovice pod Smrkem, 2005

VORÁČKOVÁ, Šárka. *Atlas geometrie*. 1. vyd. Praha: Academia, 2012

9. RESUMÉ

The theme of my bachelor's project is My mind. I wanted to express my feelings and put them into some object. I evolved my previous work which dealt with my relationship with landscape and my favourite place. I really like this theme. Environment has straight influence over us. It forms us the same way as we form it. It is important to take care of our surroundings and appreciate its beauty although it is sometimes inconspicuous. My idea was to bury a treasure. This treasure ought to hide my secret memories and emotions and remind me of them in case of need. I was thinking about the right symbol. I wanted something simple and poetic. Finally a star came to my mind. A star that will repose on the ground. The star is a point, seeking to reach a goal. There are lots of stars, lots of goals and lots of journeys. I heard a story about the star that wanted to be closer to people, so it came down and looked for the right place to stay. The star has chosen to become a water lily and live on a lake with people and with the reflections of the other stars. I want my star to be like this, heavenly and earthly together. It is connected to the place where it is buried and refers to the sky. I was looking for the right place and in the end I decided to install my work near a sacral building. I found inspiration in a Pilsner project of endangered churches. However, I wanted to work at home in north Bohemia and so I was looking for a suitable place there. I was successful. The ruins of Saint James Church in Jindřichovice pod Smrkem are absolutely magnificent and I am very happy that I got the permission and I could place my work there. It is situated about one kilometer from town centre. Here was the centre of the previous village of Jindřichovice. The church and the whole village was destroyed in 1431 by the Hussite army. Only the torso of presbytery's masonry, the rest

of the nave and of two side altars remained. It has the horseshoe shape. Near the ruins flows a stream. It is very plain place, it is not complicated, it has calm and peaceful atmosphere and I really like it. I entered the star into the stone. I worked with granite. Granite is the typical rock of my region. It is a very graceful material. It was a real challenge for me, because I had no experience with this material. I used an angular grinder. Firstly I lightly grinded waved shapes and then I scratched the lines of stars onto it. The graphic runs on the waves and becomes a part of the ambient landscape. Six stones are embedded in the ground. The composition goes through the centre of the church. It gives the impression of the rest of the old floor, paved pathway or tombstone. I think it is in harmony with this place. It was a very meditative work and I think I reached my goal. When I visit this place in the future I will find there a piece of my mind.

10. SEZNAM OBRAZOVÝCH PŘÍLOH

Příloha č. 1

Poloha Jindřichovic pod Smrkem na mapě

Příloha č. 2

Poloha zříceniny kostela sv. Jakuba na mapě

Příloha č. 3

Zimní návštěva kostela sv. Jakuba

Příloha č. 4

Kostel sv. Jakuba

Příloha č. 5

Grafika o hvězdě 1

Příloha č. 6

Grafika o hvězdě 2

Příloha č. 7

Grafika o hvězdě 3

Příloha č. 8

Reliéf v sádře

Příloha č. 9

Reliéf 1

Příloha č. 10

Reliéf 2

Příloha č. 11

Reliéf 3

Příloha č. 12

Reliéf 4

Příloha č. 13

Malba o hvězdě 1

Příloha č. 14

Malba o hvězdě 2

Příloha č. 15

Kniha

Příloha č. 16

Kniha

Příloha č. 17

Detail stránky 1

Příloha č. 18

Detail stránky 1 po otočení

Příloha č. 19

Detail stránky 2

Příloha č. 20

Detail stránky 2 po otočení

Příloha č. 21

Detail stránky 3

Příloha č. 22

Detail stránky 3 po otočení

Příloha č. 23

Liberecká žula

Příloha č. 24

Železnobrodská žula

Příloha č. 25

System geometrického dekoru

Příloha č. 26

Možné varianty kompozic

Příloha č. 27

První hotový kámen

Příloha č. 28

První zakopaný kámen

Příloha č. 29

Celkový pohled na instalaci

Příloha č. 30

Celkový pohled na instalaci

Příloha č. 31

Bližší pohled

Příloha č. 32

Detail

Příloha č. 33

Pohled shora

Příloha č. 34

Bližší pohled

Příloha č. 35

Bližší pohled

Příloha č. 36

Bližší pohled

Příloha č. 1

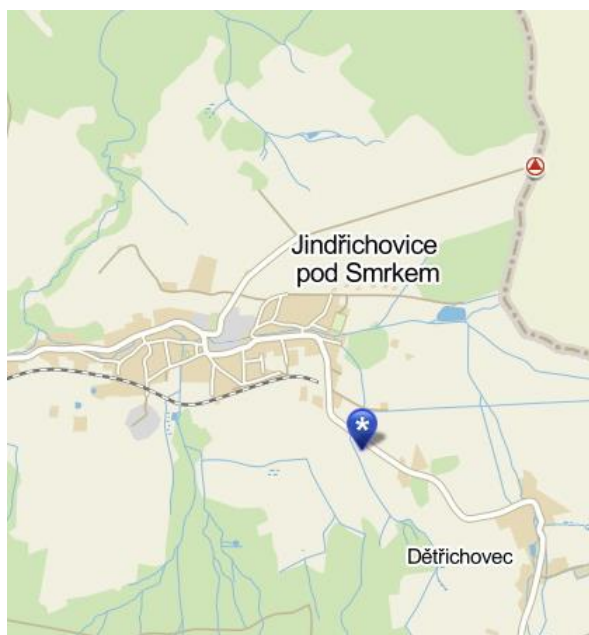
Poloha Jindřichovic pod Smrkem na mapě

Převzato z <http://www.mapy.cz/#x=15.275331&y=50.961179&z=12>

Příloha č. 2

Poloha zříceniny kostela sv. Jakuba na mapě

Převzato z <http://www.mapy.cz/#x=15.275331&y=50.961179&z=12>

Příloha č. 3

Zimní návštěva kostela sv. Jakuba

Vlastní foto

Příloha č. 4

Kostel sv. Jakuba

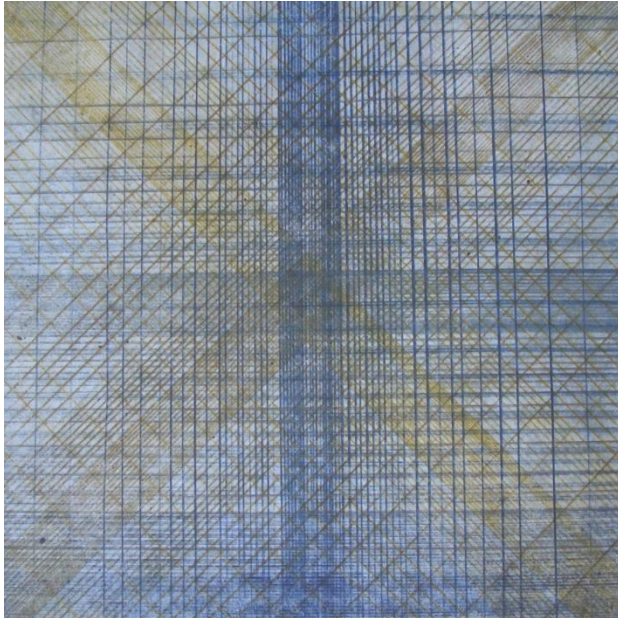

Převzato z

http://cs.wikipedia.org/wiki/Kostel_svat%C3%A9ho_Jakuba_%28Jind%C5%99ichovice_pod_Smrkem%29

Příloha č. 5

Grafika o hvězdě 1

Vlastní foto

Příloha č. 6

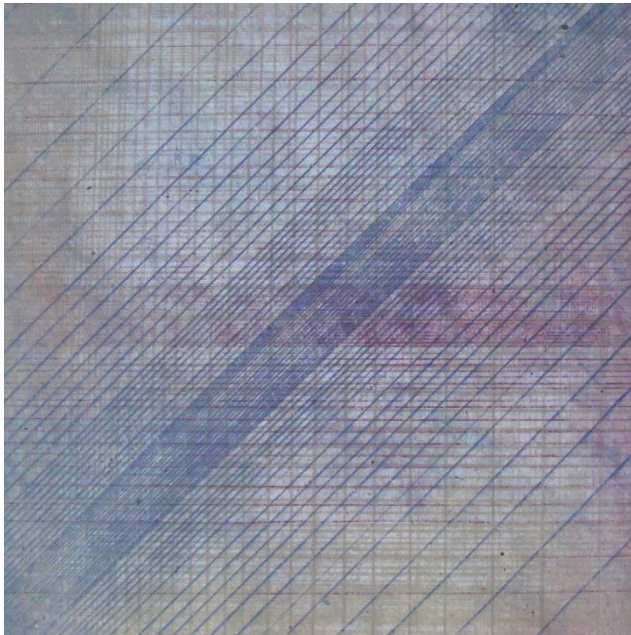
Grafika o hvězdě 2

Vlastní foto

Příloha č. 7

Grafika o hvězdě 3

Vlastní foto

Příloha č. 8

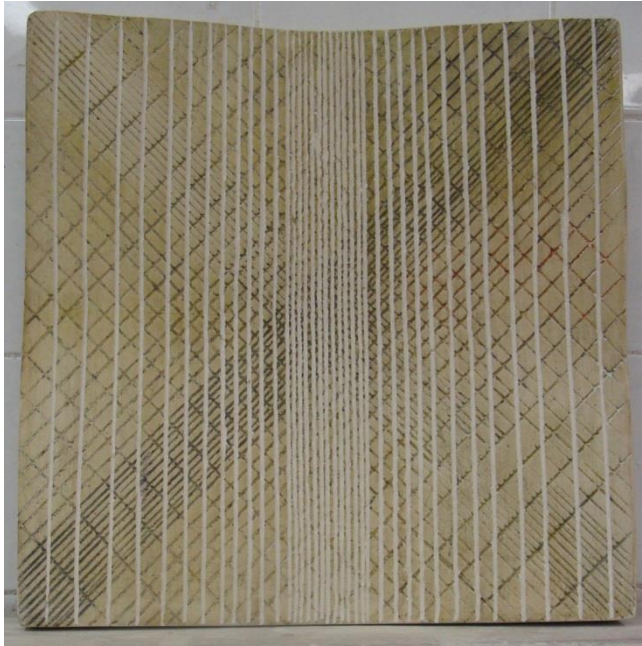
Reliéf v sádře

Vlastní foto

Příloha č. 9

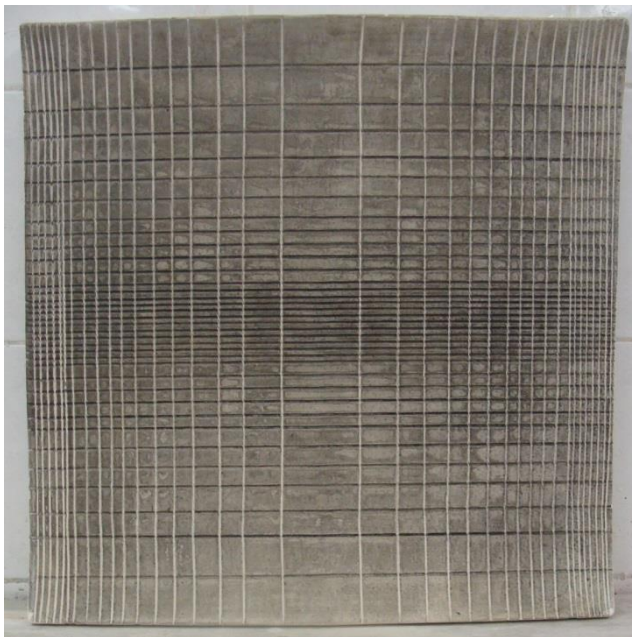
Reliéf 1

Vlastní foto

Příloha č. 10

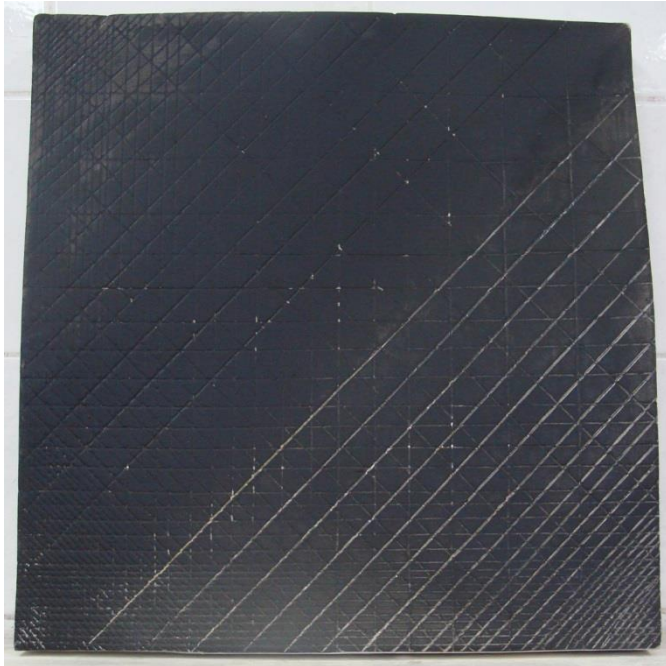
Reliéf 2

Vlastní foto

Příloha č. 11

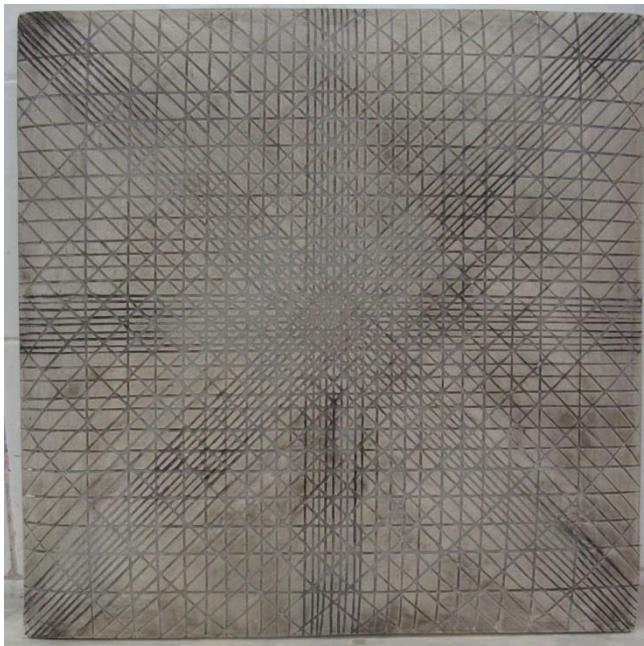
Reliéf 3

Vlastní foto

Příloha č. 12

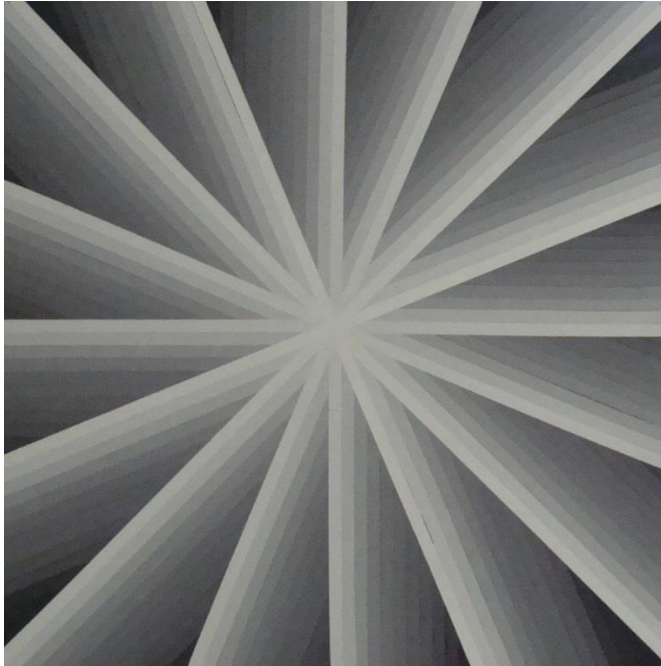
Reliéf 4

Vlastní foto

Příloha č. 13

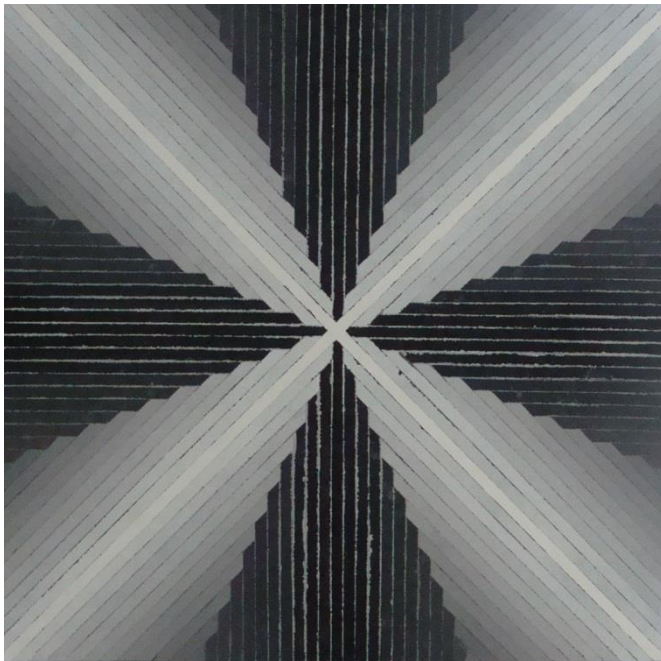
Malba o hvězdě 1

Vlastní foto

Příloha č. 14

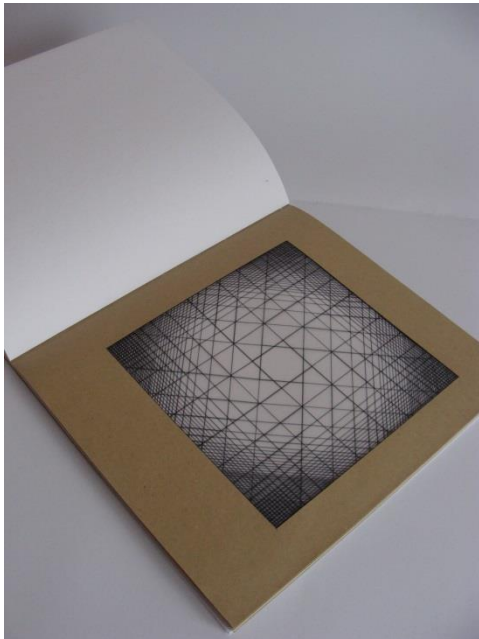
Malba o hvězdě 2

Vlastní foto

Příloha č. 15

Kniha

Vlastní foto

Příloha č. 16

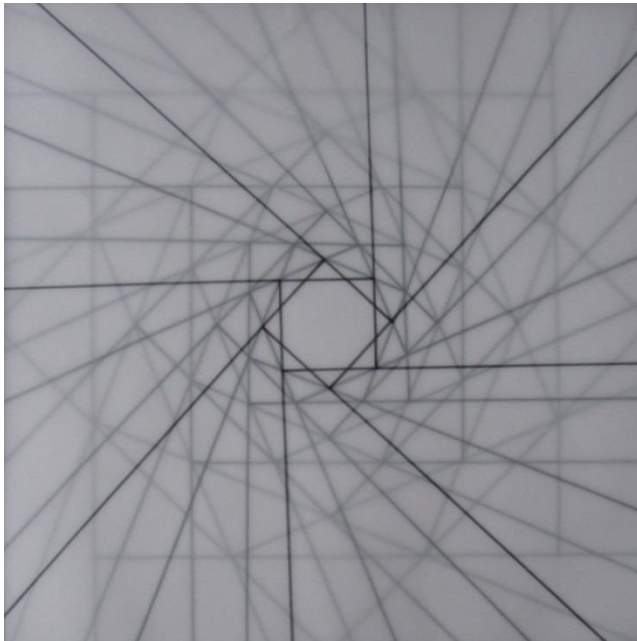
Kniha

Vlastní foto

Příloha č. 17

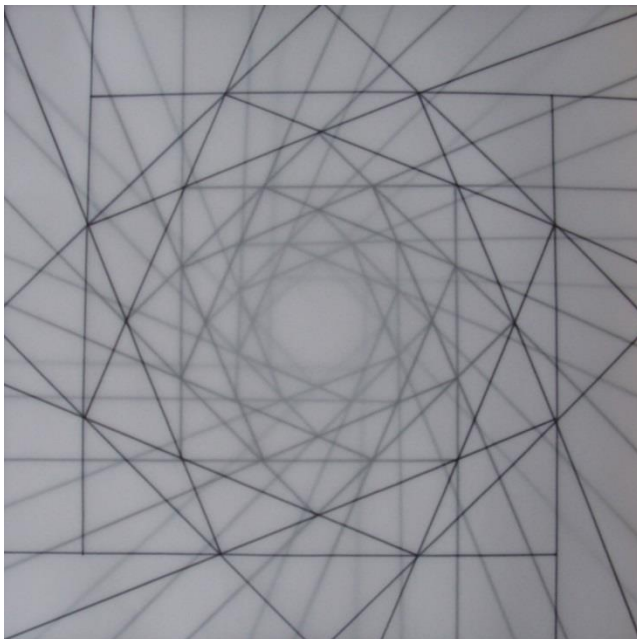
Detail stránky 1

Vlastní foto

Příloha č. 18

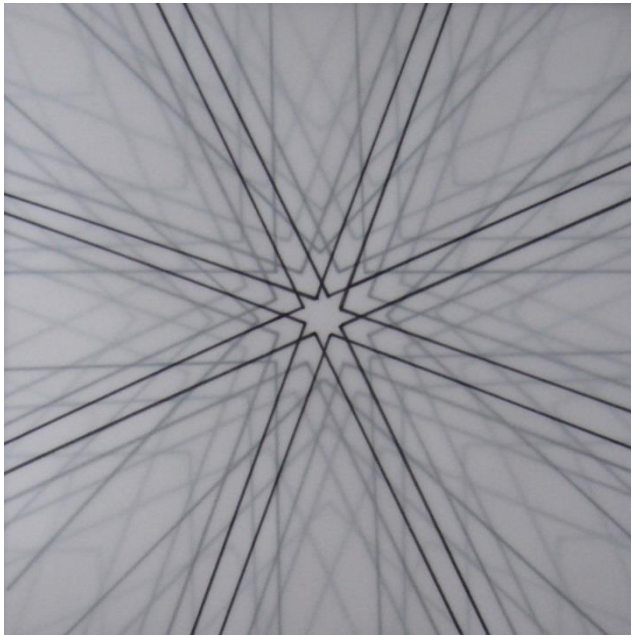
Detail stránky 1 po otočení

Vlastní foto

Příloha č. 19

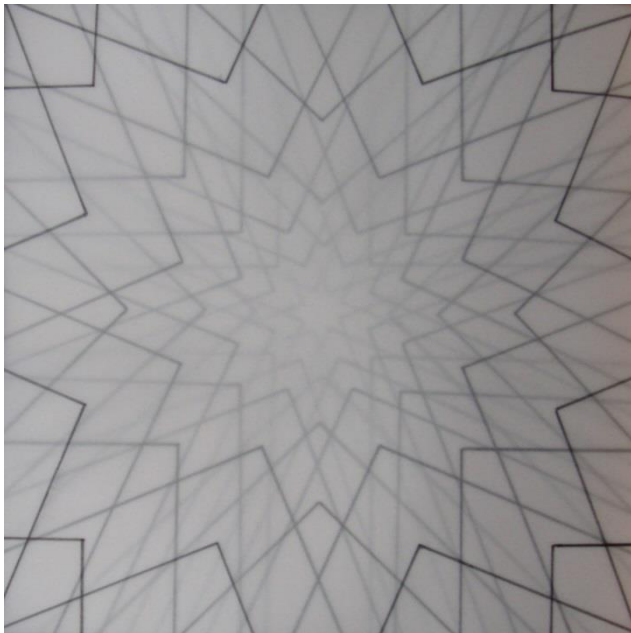
Detail stránky 2

Vlastní foto

Příloha č. 20

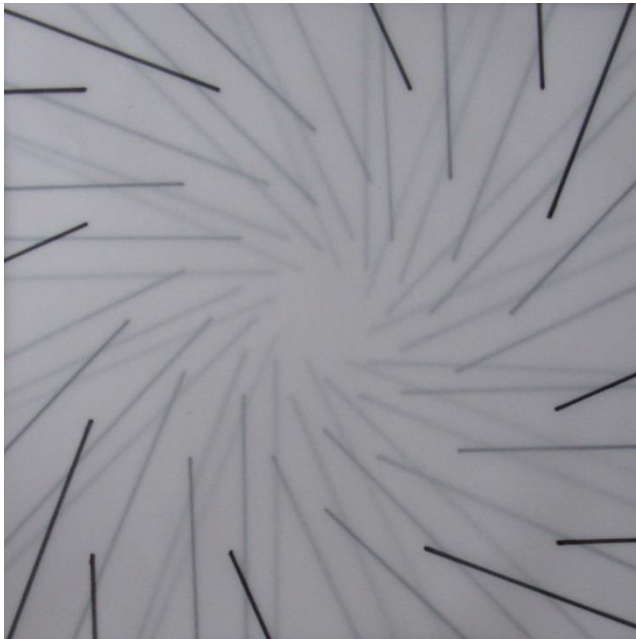
Detail stránky 2 po otočení

Vlastní foto

Příloha č. 21

Detail stránky 3

Vlastní foto

Příloha č. 22

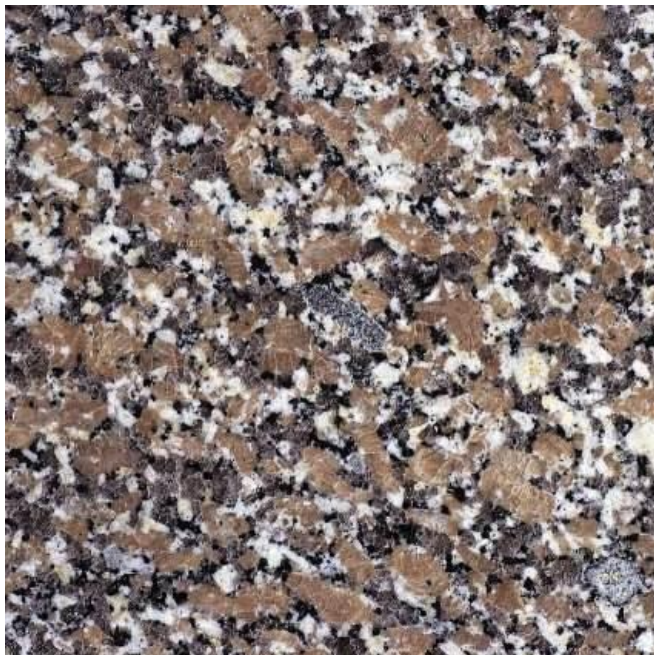
Detail stránky 3 po otočení

Vlastní foto

Příloha č. 23

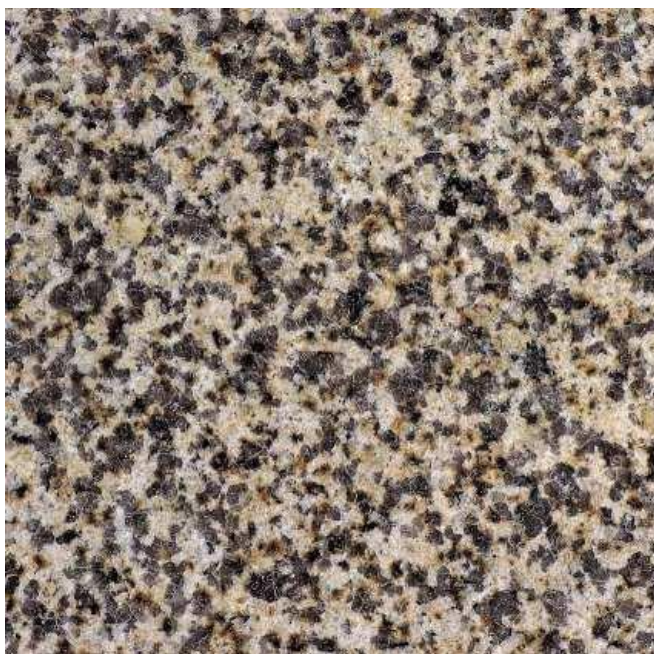
Liberecká žula

Převzato z <http://www.ligranit.cz/Fotogalerie/Galerie-materialu>

Příloha č. 24

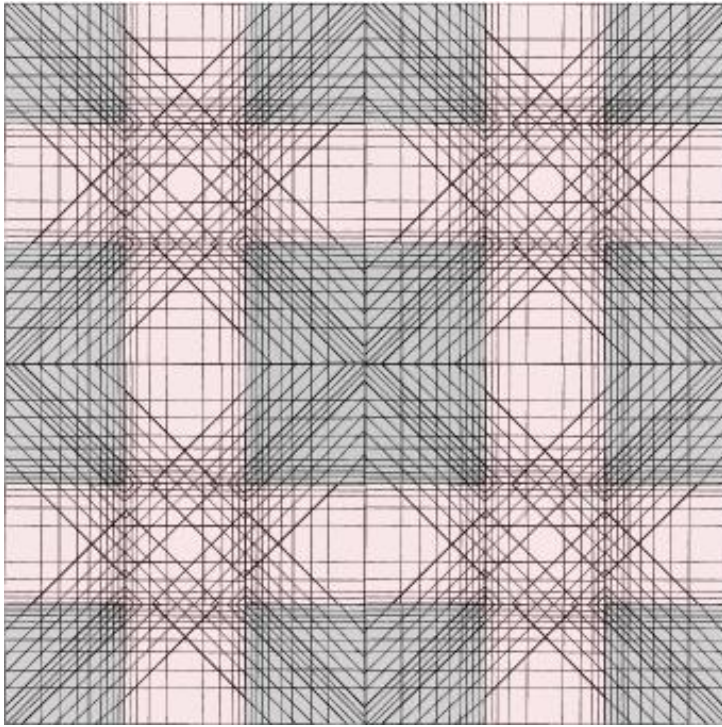
Železnobrodská žula

Převzato z <http://www.ligranit.cz/Fotogalerie/Galerie-materialu>

Příloha č. 25

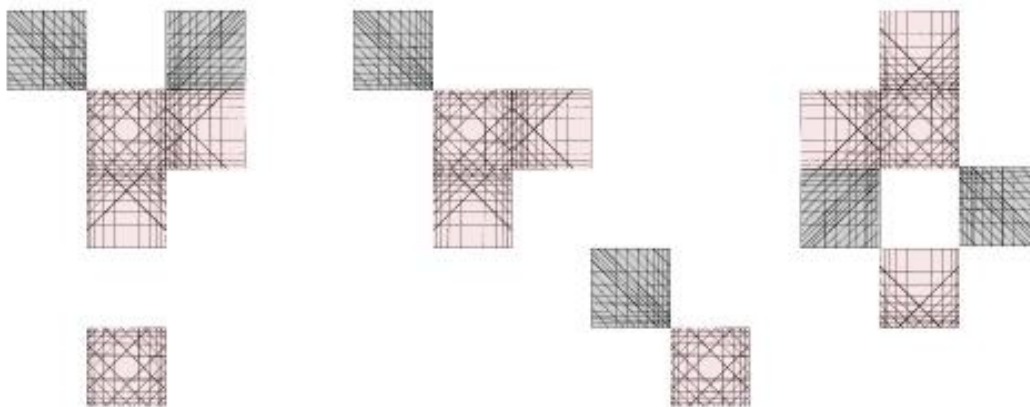
System geometrického dekoru

Vlastní ilustrace

Příloha č. 26

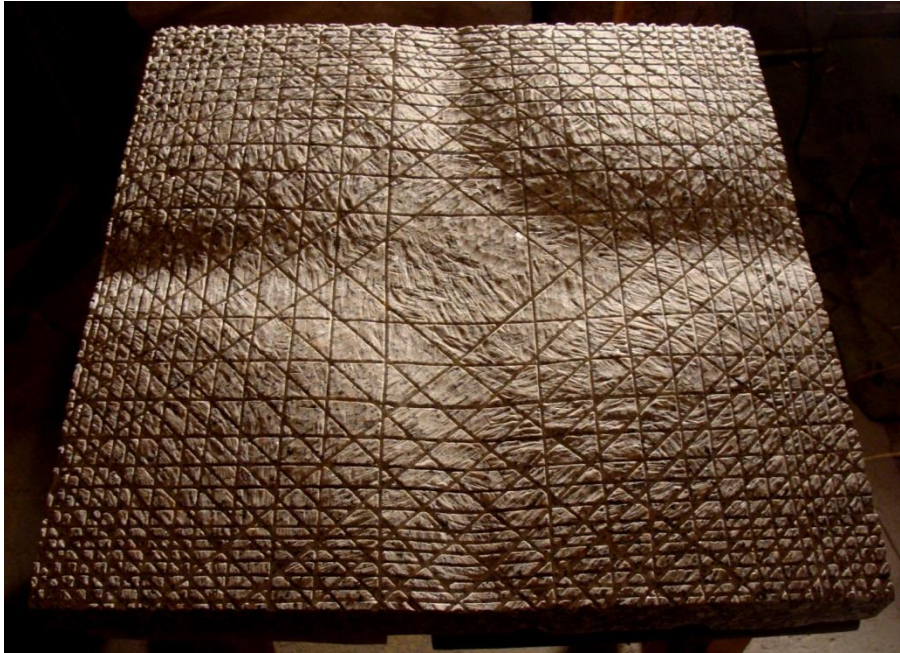
Možné varianty kompozic

Vlastní ilustrace

Příloha č. 27

První hotový kámen

Vlastní foto

Příloha č. 28

První zakopaný kámen

Vlastní foto

Příloha č. 29

Celkový pohled na instalaci

Vlastní foto

Příloha č. 30

Celkový pohled na instalaci

Vlastní foto

Příloha č. 31

Bližší pohled

Vlastní foto

Příloha č. 32

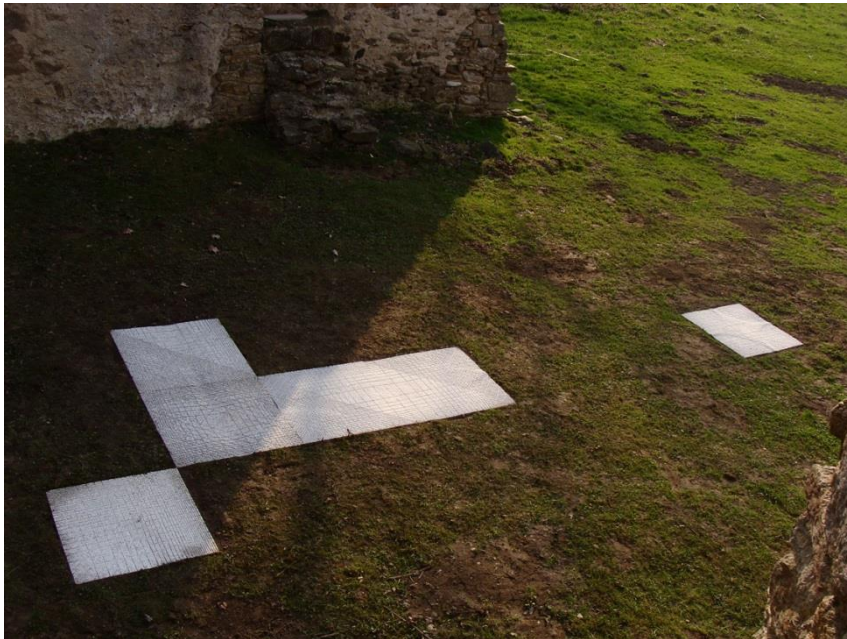
Detail

Vlastní foto

Příloha č. 33

Pohled shora

Vlastní foto

Příloha č. 34

Bližší pohled

Vlastní foto

Příloha č. 35

Bližší pohled

Vlastní foto

Příloha č. 36

Bližší pohled

Vlastní foto